

Kaynak Temiz Olursa

Şakîk-i Belhî, bir sene hacca gitmek üzere yola çıktı. Bağdâd'a vardığında Halîfe Harun Reşîd geldiğini haber aldı ve yanına çağırttırdı. Hazret-i Şakîk, halîfenin yanına geldi. Halîfe Harun Reşîd sordu: "Zâhid olan Şakîk-i Belhî sen misin?" Hazret-i Şakîk; "Şakîk benim ama zâhid değilim" dedi.

Halîfe nasihat isteyince şöyle buyurdu: "Aklını başına topla ve çok dikkatli ol. Allahü teâlâ sana hazret-i Ebû Bekr-i Sıddîk'ın makamını verdi ki, senden, onda olduğu gibi doğruluk istiyor. Sana hazret-i Ömerül-Fârûk'un makamını verdi ki, senden onda olduğu gibi, hak ile bâtili ayırmanı istiyor. Sana hazret-i Osman-ı Zinnûreyn'in makamını verdi ki, senden onda olduğu gibi haya ve kerem (çok lütuf ve ihsan) sahibi olmanı istiyor. Sana hazret-i Aliyyül Mürtezâ'nın makamını verdi ki, senden onda olduğu gibi ilim ve adalet istiyor."

Halîfe biraz daha nasihat isteyince, Hazret-i Şakîk; "Sen suyun menbai yâni kaynağı gibisin. Senin valilerin, kumandanların da bu suyun kolları gibidir. Suyun menbai saf, temiz, berrak olursa, suyun kolları da berrak olur. Suyun menbai temiz olup, kolları hafif bulanıklık olursa da zararı olmaz. Ama menbai bulanık olursa, artık suyun kollarının saf ve berrak olmasını ümid etmek mümkün olmaz." buyurdu.

Harun Reşîd; "Biraz daha anlat" dedi. Şakîk (rahmetullahi aleyh) buyurdu ki: "Çölün ortasında kaldığını ve susuzluktan ölmek üzere olduğunu düşün. O sıra, birisi getirip bir içim su satarsa, bu suyu kaç alırsın?" O da; "Ne kadar istiyorsa onu verir, suyu satın alırım" dedi. Şakîk (rahmetullahi aleyh) buyurdu ki: "Elinde su bulunan kimse, bu suya mukabil senden servetinin yarısını istese, yine razı olur musun?" Harun Reşîd; "Evet razı olurum" dedi. Hazret-i Şakîk buyurdu ki: "Düşün ki, servetinin yarısını verip satın aldığın suyu içtin. Bir zaman geçince bu suyu dışarı atmak ihtiyâcını duydun, idrar yapamayıp ölecek hâle geldin. Birisi çıkıp; "Ben senin bu sıkıntıdan kurtulmana sebep olurum. Lâkin buna mukabil olarak mülkünün öbür yarısını isterim" dese ne yaparsın?" Harun Reşîd; "Elbette razı olurum. Ben o sıkıntıda iken servetimin ne mânâsı var?" dedi. Bunun üzerine hazret-i Şakîk buyurdu ki: "O hâlde önce içtiğin, sonra idrar yoluyla dışarıya attığın bir içim su kıymetinde bile olmıyan şu servetine sakın güvenme!" Bu nasihatlerden sonra Harun Reşîd çok ağladı. Hazret-i Şakîk-i Belhî'yi çok hürmet ve saygı ile uğurladı.

Kaynak: İslam Tarihi Ansiklopedisi